

Kana Bandım Hüznü

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Mart 2015

Yabana mı atmalı üzüncüleri
Pelesenk olmuş bir kez
Şu ahenksiz rehavetime.
Yok mu saymalı korkuları
Uzak tutan yankısından
Hanidir yok bildiğim
Görmezden gelindiğim zaman zaman...

Kıvrılıp yatmışım köşemde
Garip bir kul sadece
Çoğunun nezdinde.
İlişti bir kez sol yanıma
Çörekledi sessizce.
Kana bandım hüznü
Avuç avuç boşaldı gözyaşı.
Nirengi noktası imiş de ömrün
Sırta kadem basmış
Nice sıfatı döngünün.

Depreşti o kıdemli melankoli yeniden
Bir bir astım heceleri
Gönlümün bam teline.
Göremezsün duyamazsın hanidir
Bilsen keşke;
Şu çizgileri nasıl da derin
Saklayamadığım yüzümün.
Bu kadar mı yakışır insana
O hicap edilesi hüznü.
Namzet yeni güne umut her daim
Yine de kader hep fısıldamadı mı kulağıma;
Elinden geliyorsa, unut.

Sureti belirsiz onca üzüncü
Kayan şu yıldızın kuyruğunda
Nasıl da seyrelti onca ışık.

Perçemler düştü yüzüme kırpık kırpık.
Ne bütün ne de kırık
řu garip düzen
Hibe etmişim miladımı tümnden.